

N. v. ROSENSTEIN.

eppe, som för länge sedan tömt sin liter och nu
oppet om en ny flaska randas. Verkstämman
ej heller länge vänta på sig. Guardianen drack de
iram ännu en omgång, och de som ännu icke tömt
sin första literflaska, gjorde fruktansvärda ansträng-
ningar för att komma till botten. Sämst gick det
för Francesco, den bleke presten. Priorn nickade
muntert åt mig ett:

»Alla sua salute (skål)!»

Jag svarade med att följa priorns exempel och
tömde min flaska. (Forts.)

Det akademiska uret.

Det ur hvaraf vi å sid. 117 lemna en teckning, utgör
ett af de få materiella minnen, som svenska akademien eger.
Det utgör en skänk af Gustaf III och förvarades först af
Rosenstein och sedan af Leopold, men har derefter ständigt
varit i akademiens sekreterares vård. Det var till detta ur
som Franzén, efter Leopolds död, egnade en sång, hvori
skalden bland annat säger:

»Jag känner dig. Hos Leopold, den blinde,
till honom sänd med Rosensteins farväl,
din trogna pendels stilla gång påminde
om forna, sköna dar hans rörda själ.»

»Hvad ett augustiskt hof namnkunnigt hyste,
hvad så af folk som kung beundradt var,
hvad kring dig stort och skönt och ädelt
allt har försvunnit: du står ensam kvar;

2012/24 [1996445] Kempe 375
som oss säger endast, att det varit,
som vi saknat — nej! du säger mer:
udet blott af slagna timmar farit.

(2:98)